

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA FEBRUARY 2017 - MAY 2017 Rs.2/- VOL XII ISSUE 1

மனிதனிடம் வன்முறை இருக்கிறது2 மென்மையான உணர்வின் சிந்தனைகள்.....5 உறவுமுறை.....6

இயற்கையோடு உறவு வைத்திருக்க உங்களால் இயலுமெனில்...

மறைந்து கொண்டிருக்கும் கதிரவனால் மேற்குவானம் சிவந்து காட்சியளிக்க, அங்கிருக்கும் மரங்கள், மெல்ல மெல்ல இருளில் மறைந்தன. வானமானது, மஞ்சள், சிவப்பு என பல வண்ணங்களில் மாற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்க, அங்கிருக்கும் மரங்கள், சாந்தமாக இருந்தவண்ணம் இரவு நேரத்து ஓய்வில் ஆழ்ந்தது.

இயற்கையோடு உறவு வைத்திருக்க உங்களால் இயலுமெனில், மனித வர்க்கத்தோடும் உறவு வைத்துக் கொள்ள உங்களால் இயலும். பின்பு, நீங்கள் உறவு வைத்த இந்த மரத்திற்கும், உலகிலுள்ள அனைத்து மரங்களுக்கும் நீங்கள் பொருப்பாளியாகிறீர்கள். மாறாக, உயிரினங்கள் மீது உங்களுக்கு உறவு இல்லையெனில், மனித வர்க்கத்

தோடு இருக்கும் உறவையும் இழக்க நேரிடும். மரங்களின் மகத்துவத்தை நாம் ஒருபோதும் ஆழ்ந்து பார்ப்பதில்லை; நாம் உண்மையாக அதை உணர்ந்து தொடுவதே இல்லை. அதன் கெட்டியான தன்மையும், அதன் அடிப்பகுதியும், மரங்களுக்கே உண்டான ஓசையும், இவற்றையெல்லாம் நாம் விழிப்புணர்வு கொள்வதே இல்லை. காற்று மூலம் இலைகள் அசைவதால் வரும் ஓசையைச் சொல்லவில்லை. அதன் தடித்த அடிப்பகுதியில் ஓர் ஓசை உள்ளது, அதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதன் வேர்களின் அமைதியான ஓசையைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். இவ்வோசையைக் கேட்பதற்கு, நாம் அசாதாரண மென்மையுணர்வைப் பெற்றிருக்க

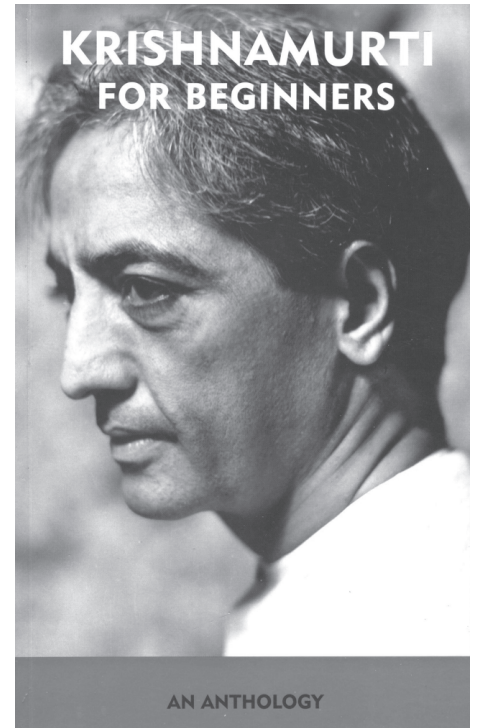
வேண்டும். அந்த ஓசை உலகிலுள்ள ஓசையைப் போல அல்ல. அலைபாயும் மனதிலுண்டாகும் ஓசையல்ல. மனிதர்களின் சச்சரவினால் உண்டாகும் ஓசையல்ல. மாறாக, இந்த பிரபஞ்சத்தின் ஒரு பகுதியாக அவ்வோசை உள்ளது.

இயற்கையோடு, பறவைகளோடு, பூச்சிகளோடு, தாவும் தவளையோடு, ஆந்தையோடு, அதன் தோழர்களை அழைக்கும் கூக்குரலோடு நாம் சிறிதளவே உறவு வைத்துள்ளோம் என்பது வினோதமான விஷயம். உலகிலுள்ள எந்த உயிரினங்களோடும் நாம் உணர்வாகவே இருப்பதில்லை. இயற்கையோடு, நிலையான ஆழ்ந்த உறவை நாம் வைத்தோமெனில், ஒருபோதும் உண்ண விருப்பம்

புதிய வடிவில் மறுபதிப்பு

கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பற்றிச் சிறப்பானதொரு அறிமுகம் பெற வேண்டுமெனில், அதற்கு அவரே போதும் — உரையாளர்களின் விளக்கங்கள் ஏதுமின்றி, அவருடைய பேச்சுக்கள், எழுத்துக்கள், கலந்துரையாடல்கள், நாட்குறிப்புகள் போன்றவற்றிலிருந்து, அவரின் போதனைக்குள் புதிதாக செல்பவர்களுக்கென்றே Krishnamurti for Beginners என்ற இப்புத்தகம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதன் எதிர்கொள்ள வேண்டிய அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சினை, அவற்றிற்கு கிருஷ்ணமூர்த்தியின் நேரான அணுகுமுறை, புனிதத்தன்மை போன்றவற்றின் அடிப்படையில், அவரின் போதனைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து இப்புத்தகம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அறுபது வருடம் மேலாக உலகிற்கு அவர் அளித்த போதனைகளை, இத்தொகுப்பு போல் ஆழ்ந்து சொல்லுமளவிற்கு, வேறு எத்தொகுப்பும் இருக்க முடியாது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இப்புத்தகத்தின் அறிமுக உரையில், கிருஷ்ணமூர்த்தியின் அசாதாரண வாழ்க்கையையும், உலக ஆசானாக அவரது பணியையும் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகம் இப்போது புதிய வடிவில் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. புத்தகத்தின் விலை ரூ. 250/-

கொண்டு, விலங்குகளைக் கொல்ல மாட்டோம். குரங்கு, நாய் போன்ற விலங்குகளை, ஒருபோதும் நமது பயனுக்காக, மருத்துவ ஆராய்ச்சிக்கு கூறுபோட்டு தீங்கிழைக்க மாட்டோம். நாம், நம் நோய்களைக் குணமாக்குவதற்கு வேறு வழிகளை நாடுவோம். ஆனால், மனதை குணமாக்குவது என்பது முற்றிலும் வித்தியாசமானது. மரத்திலிருக்கும் மாங்களியோடு, சுவற்றிற்கிடையே எழும் புல்லின் இரு முனைகளோடு, மேகங்களால் சூழ்ந்து மறைந்திருக்கும் மலைகளோடு என்று நீங்கள் இயற்கையோடு ஒன்றி இருந்தால், குணமடைவது என்பது சிறிது சிறிதாக நடந்துவிடும்.

இது உணர்ச்சிவசப்பட்டோ, கற்பனையில் உதித்த ஒன்றோ அல்ல.

மாறாக, இயற்கையில் வாழ்கின்ற, நடமாடுகின்ற அனைத்தின் மீதும் நமக்கு உறவுமுறை உள்ளது என்கிற நிஜம். பல்லாயிரக்கணக்கான திமிங்கிலத்தை மனிதன் கொன்றிருக்கிறான். இன்னமும் அதை தொடர்கிறான். ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகத்தான் இதையெல்லாம் செய்கிறோம் என்று நியாயப்படுத்தலாம். ஆனால், மனிதன் கொலை செய்ய விரும்புகிறான் என்பது வெளிப்படை. அழகாக துள்ளி ஓடும் மான், கம்பீர யானை போன்றவற்றைக் கொல்கிறான். நாம் ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்புகிறோம். மனிதனின் முழு வாழ்க்கை வரலாற்றையும் பார்த்தோமெயினில் மற்ற மனிதனை கொல்வதை அவன் நிறுத்துவதே

யில்லை. மரங்களுடன், செடிகளுடன், மலர்களுடன், புற்களுடன், தவழும் மேகத்துடன் நாம் ஓர் ஆழ்ந்த நிலையான உறவு முறை வைத்தோமெனில், எக் காரணத்திற்காகவும், ஒருபோதும் மற்ற மனிதனை கொல்ல மாட்டோம்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொலைக்குப் பெயர்தான் போர். போரை எதிர்ப்பதற்காக போர்முறையைப் பயிற்சி செய்து கொண்ட போதிலும், உண்மையில் அது போருக்கு எதிரானது அல்ல. மாறாக, அது மற்ற மனிதனுக்கு எதிரானது. மற்ற மனிதனை கொல்வதை மாபெரும் பாவச்செயல் என்று நாம் கூறுவதே இல்லை.

-Krishnamurti to Himself,
Brockwood Park,
25th February, 1983.

மனிதனிடம் வன்முறை இருக்கிறது

ஒருவனை மற்றவன் கொல்வது மட்டுமே வன்முறை என்று நினைக்க வேண்டாம். ஆத்திரமான சொல், ஏளனத்துடன் கூடிய ஒரு பார்வை அல்லது கை அசைவு, பயத்தினால் ஒருவருக்கு அடிபணிதல் போன்றவற்றில் எல்லாம் கூட வன்முறையிருக்கிறது. கடவுள் பெயரிலோ, சமயம், சமுதாயம் அல்லது நாடு என்ற பெயரிலோ கொண்டு குவிப்பதைத்தான் வன்முறை என்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நுண்ணியதாக, சூட்சுமமாக, தந்திரமாக, சாமர்த்தியமாக, ஆழமாக எனப் பல வழிகளில் வன்முறை செயல்படுவதை நாம் ஆராய்ந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் உங்களை இந்தியன், முஸ்லிம், கிருஸ்துவன், ஐரோப்பியன் அல்லது வேறு எவராகவோ கூறிக்கொண்டால் அது வன்முறை தான் அல்லவா? அவ்வாறு கூறிக் கொள்வதை ஏன் வன்முறை என்கிறோம்? ஏனெனில், மனித இனத்திலிருந்து உங்களை அப் பிரிவினையாக தனிமைப்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள். நம்பிக்கை, தேசியம், பரம்பரை வழக்கங்கள் என்ற ரீதியில் உங்களை மற்றவர்க

ளிடமிருந்து தனிமைப்படுத்திக் கொண்டாலே வன்முறை வளரத் தொடங்கிவிடும். வன்முறையைப் புரிந்துகொள்ள விருப்பமுள்ளவன் எந்த நாட்டையும், எந்த மதத்தையும், எந்த அரசியல் கட்சியையும், மனித இனத்தில் பிரிவினையை உண்டு பண்ணும் எந்த இயக்கத்தையும் சார்ந்தவனாக இருக்கமாட்டான். ஏனெனில், அவன் மனித வர்க்கத்தை முழுவதுமாக புரிந்துகொள்ள ஆர்வம் உள்ளவனாக இருப்பான்.

வன்முறையைப் பற்றி இரு வகைக் கூற்றுகள் உள்ளன. ஒரு சாரார் 'வன்முறை மனிதனின் பிறவிக் குணம்' என்பர். மற்றவர் 'மனிதன் எச்சமுகத்தில், எக்கலாச்சாரத்தில் வாழ்கிறானோ அதைப் பொறுத்துத் தான் வன்முறையிருக்கும்' எனக் கூறுவர். நாம் இவர்களைப்பற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லை. மனிதனில் வன்முறை இருக்கிறது என்ற உண்மையைக் கண்டு கொள்வதுதான் முக்கியம். வன்முறை ஏன் வருகிறது, எப்படி வருகிறது என்பதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது அவ்வளவு முக்கிய மில்லை.

வன்முறையின் பல வெளித் தோற்றங்களில் ஒன்று கோபம். என் மனைவியையோ, சகோதரியையோ யாராவது தாக்கினால் எனக்குக் கோபம் வருகிறது. அந்தக் கோபத்தை நியாயம் என்கிறேன். என்னுடைய நாட்டை யாராவது தாக்கினால், என்னுடைய கருத்துகளை, குறிக் கோள்களை, வாழும் முறைகளை யாராவது பழித்துக் கூறினால் எனக்குக் கோபம் வருகிறது. அதுவும் நியாயம்தான் என்கிறேன். என் பழக்க வழக்கங்களையும், அபிப்பிராயங்களையும் யாராவது கடிந்துரைத்தால் எனக்குக் கோபம் வருகிறது. என்னை யாராவது நிந்தித்தாலும், எனக்கு சொந்தமான பொருளை யாராவது அபகரித்தாலும், மனைவி யாருடனோ போய்விட்டாலும் எனக்குக் கோபம் வருகிறது. இவ்வாறு பல வழிகளில் வரும் கோபத்தை நியாயப்படுத்துகிறோம். தன் நாட்டுக்காக மற்ற நாட்டுக்காரனைக் கொல்வதும் நியாயம் என்கிறோம். வன்முறையின் ஓர் அம்சமான கோபத்தை நம்முடைய சூழ்நிலை, கலாச்சாரம், மனோ நிலைக்குத் தக்கவாறு நியாயம் அல்லது நியாயமில்லை என்று கூறுகிறோமா அல்லது கோபம்

என்பதை மட்டும் பார்க்கிறோமா? நியாயமான கோபம் என்று ஒன்றுள் ளதா அல்லது கோபம் என்பதற்கு வேறுபாடு இல்லையா? நல்ல பாதிப்பு அல்லது கெட்ட பாதிப்பு என்றில்லை. இருப்பது பாதிப்பு ஒன்றுதான். எனக்கு பொருந்தாத ஒன்றின் மூலம் பாதிப்பு ஏற்பட்டதால் அதை 'தீங்கானது' என்று கூறுகிறேன். அதே போன்றது தான் கோபமும்.

உங்கள் குடும்பம், நாடு, நாட்டுக் கொடி என்று கூறப்படும் ஒரு சிறிய வண்ணத்துணி, நம்பிக்கை, கருத்து, தத்துவம், உங்களுக்கு தேவைப்படும் அல்லது பிடித்து வைத்திருக்கும் ஒரு பொருள் போன்றவற்றை நீங்கள் காக்க முயலும்போது, அந்த காக்கும் செயலே கோபத்தைத்தான் குறிக்கிறது. விளக்கம் கூறாமலும் நியாயப் படுத்தாமலும் கோபம் வரும்போது அதைப்பார்க்க முடியுமா? 'எனக்குரிய வைகளை நான் பாதுகாக்க வேண்டும்' அல்லது 'என் கோபம் நியாயமானது தான்' அல்லது 'நான் கோபித்துக் கொண்டது எவ்வளவு முட்டாள்தனம்' என்றெல்லாம் விமர்சனம் செய்யாமல் கோபத்தைப் பார்க்க முடியுமா? கோபத்தை மற்றவைகளோடு சம்பந்தப் படுத்தாமல் எவ்விதத் திரிபுமின்றி அதை அப்படியே ஒரு காட்சி பொருள் போன்று பார்க்க முடியுமா? அதாவது, சரி என்று நியாயப்படுத்தாமல், தவறு என்று நிந்திக்காமல் கோபத்தை அப்படியே பார்க்க முடியுமா? இது உங்களால் முடியுமா?

நான் உங்களிடம் விரோதம் கொண்டிருந்தாலோ, உங்களை ஒரு பெரிய மாமேதை என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தாலோ, உங்களுடைய இயல்பான தன்மையில் என்னால் பார்க்க முடியுமா? இவையன்றி நான் உங்களிடம் ஓர் அளவு அக்கறையுடனும் கவனத்துடனும் இருந்தால்தான் உங்களை உள்ளபடி என்னால் பார்க்க முடியும். அதே போன்று கோபத்தைப் பார்க்க முடியுமா? அப்படியென்றால் திறந்த மனதுடன், எதிர்ப்பு ஏதுமில்லாமல், பிரதிஉணர்வு செய்யாமல் கோபத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

கோபம் என் மனதின் ஒரு பகுதியாதலால் அதைப் பாரபட்ச மில்லாமல் உணர்ச்சிவயப்படாமல் அமைதியாகப் பார்க்கும் மிக கடினம். அப்படி முடியுமா என்றுதான் பார்க்கப் போகிறோம். நான் கறுப்பனாக, பழுப்பு நிறத்தவனாக, வெள்ளையனாக அல்லது நீல நிறத்தவனாக என்று என்ன இனத்தவனாக இருந்தாலும் என் மனதில் வன்முறை இருக்கிறது. எனக்கு அந்த வன்முறை பாரம்பரியமாக வந்ததா அல்லது நான் வாழும் சமூகத்தின் மூலம் வந்ததா என்பது பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. எனது ஆர்வம் எல்லாம் எப்படி வன்முறையிலிருந்து விடுபடுவது என்பதுதான். அதுதான் எனக்கு மிகவும் முக்கியம். பாலியல், மோகம், உணவு வேட்கை, பதவி ஆசை என்பனவற்றிலிருந்து விடுபடுவதை விட, வன்முறையிலிருந்து விடுபடுவதை மிகவும் முக்கியமாகக் கருதுகிறேன். வன்முறையினால் நானும் அழிவுறுகிறேன், உலகமும் அழிக்கப் படுகிறது. இதை உணர்ந்து வன்முறையின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு அதற்கு அப்பால் சென்று விட விரும்புகிறேன். உலகில் நடக்கும் வன்முறைகளுக்கும், மக்கள் கொள்ளும் பலவிதமான கோபங்களுக்கும் நானும் பொறுப்பு என்று உணர்கிறேன். இவை வெறும் வார்த்தை மாயம் இல்லை, உண்மையாகவே உணர்கிறேன். 'என் மனதிலுள்ள கோபம், வன்முறை, தேசிய உணர்வு முதலியவற்றின் கட்டிலிருந்து நான் முதலில் விடுபட்டால் தானே என்னால் உலகுக்கு ஏதாவது செய்யமுடியும்' என்று நானே எனக்கு கூறிக் கொள்கிறேன். என் மனதிலிருக்கும் வன்முறையை நான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமே எனக்கு அதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஆற்றலையும் ஆர்வத்தையும் அளிக்க வல்லதாகும்.

உண்மையில் உங்களுக்கு ஆர்வமிருந்தால் உங்கள் முழு மனதையும், இதயத்தையும் இந்த விஷயத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள், நான்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டு 'நீங்கள் அது பற்றிக் கூறுங்கள்; நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்' என்று கூறவேண்டாம்.

பெரும்பாலோர் வன்முறையுடன் வாழ்வதைச் சாதாரணம் என்று ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். இரண்டு பயங்கர உலக மகாயுத்தங்கள், மனிதனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே பல பிரிவுகளையும், உறவுமுறைத் தடைகளையும் உருவாக்க உதவியதேயன்றி, மனிதன் யுத்தங்களிலிருந்து வேறொன்றையும் கற்றுக்கொள்ள உதவவில்லை.

தம்மைவிட்டு வன்முறை விலக நம்மில் சிலர் அஹிம்சை என்ற கருத்தாக, கோட்பாடாகக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். வன்முறைக்கு எதிர்மறையாக அஹிம்சையை தோற்றுவித்துக் கொண்டு அதையே இலட்சியமாகக் கடைப்பிடித்தால், நம்மில் இருக்கும் வன்முறை போய்விடும் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால், அப்படி நடக்காது. நமக்கிருக்கும் இலட்சியங்களுக்கு கணக்கேயில்லை. எல்லாப் புனித நூல்களும் கணக்கிலடங்கா இலட்சியங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. ஆயினும் நாமெல்லோரும் வன்முறையாளராகத்தான் இருக்கிறோம். இலட்சியம் என்ற வார்த்தையை மறந்துவிட்டு, இருக்கும் வன்முறையை எதிர்கொள்வது எவ்வாறு என்பதை பார்ப்போம்.

இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள உங்களுடைய முழு கவனமும் ஆற்றலும் தேவை. கற்பனையான இலட்சியங்களால் அந்தக்கவனமும், சக்தியும் சிதைக்கப்படுகிறது. ஆகையால், எல்லா இலட்சியங்களையும் முழுவதுமாக விட்டுவிட முடியுமா? விளையாட்டுத்தனமில்லாமல் ஆர்வம் உள்ள ஒருவன், உண்மை என்றால் என்ன, அன்பு என்றால் என்ன என்று தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலில், கொள்கை என்று எதையும் வைத்துக் கொள்ள மாட்டான். இயல்பாக இருப்பதில்தான் அவன் வாழ்கிறான்.

இருப்பதாகிய உங்கள் கோபத்தை ஆராய்வதற்கு நீங்கள் அதை சீர்தூக்கிப் பார்க்கலாகாது. இருப்பதற்கு எதிர்மறையாக ஒன்றை தோற்றுவித்துக் கொண்டால் அதை கண்டனம் செய்ததாக ஆகிவிடும். அதனால், இருப்பதை கவனிக்க

முடியாமல் போய்விடும். நீங்கள் யாரையாவது வெறுப்பதாகக் கூறினால், அந்தக் கூற்று பயங்கரமாக இருந்தாலும் அதுதானே உண்மை. இருப்பதாகிய வெறுப்புணர்வை முழுமையாகப் பார்த்தால், அதனுள் முழுக்க முழுக்க சென்றால் வெறுப்புணர்வு நின்றுவிடும். அதை விடுத்து, 'நான் யாரையும் வெறுக்காமல் இருக்க வேண்டும், என் உள்ளத்தில் அன்பு இருக்க வேண்டும்' என்று கூறினால் அது இரட்டை வாழ்க்கை கொண்ட கபட நாடகமாகிவிடும். இத்தருணத்தில் முழுமையாக வாழ்வதென்றால் இயல்பாக இருப்பதுடன் வாழ வேண்டும். இயல்பாக இருப்பதுடன், வாழும்போது அதை நியாயப் படுத்துவதோ எதிர்ப்பதோ கூடாது. அப்போதுதான் இயல்பாக இருப்பதை முழுவதுமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இயல்பாக இருப்பதான எதையும், நன்கு புரிந்துகொண்டால் தான் அதன் பிடியிலிருந்து நாம் விலக முடியும். எந்தப் பிரச்சனையையும் தெளிவாகப் பார்ப்பதில்தான் அதற்குத் தீர்வு காண முடியும்.

வெளியுலகில் இருக்கும் வன்முறையையும், மனத்துக்குள்ளே இருக்கும் வன்முறையையும் நேராகப் பார்க்க முடியுமா? அப்படிப் பார்த்தால் உங்கள் மனம் வன்முறையின் பிடியிலிருந்து விடுதலையடைந்து விடும். ஏனெனில், வன்முறையை விலக்க எதிர்மறையாக இலட்சியம் எதையும் தோற்றுவித்துக் கொள்ள வில்லையல்லவா? இதை வாய்ப்பேச் சாக ஒப்புக்கொள்வதோ மறுப்பதோ செய்யாமல் இவ் விஷயத்தில் ஆழ்ந்த தியானம் வேண்டும்.

இதுவரை பலவிதமான கூற்று களை இந்த விஷயத்தில் படித்துள்ளீர்கள். அவற்றை உண்மையில் புரிந்து கொண்டீர்களா? உங்களுடைய கட்டுண்ட மனம், நீங்கள் வாழும் முறை, நீங்கள் வாழும் சமூகத்தின் அமைப்பு என்பன போன்றவை உங்களை இயல்பாக 'இருக்கும்' உண்மையைப் பார்த்து அதன் பிடியிலிருந்து உடனே விடுதலையடைய தடை செய்கிறது. 'வன்முறையிலிருந்து மனம் விடுபட முடியுமா

என்று நான் யோசனை செய்து பார்க்கிறேன்', 'முயற்சி செய்து பார்க்கிறேன்' என்றெல்லாம் நீங்கள் கூறுவீர்கள். 'முயற்சி செய்து பார்க்கிறேன்' என்று கூறுவதே வேண்டத்தகாத வாக்கியம். இந்த விஷயத்தில் முயற்சி என்பதோ, முடிந்தவரை செய்தல் என்பதோ கிடையாது. ஒன்று, செய்கிறீர்கள் அல்லது செய்யவில்லை, இரண்டில் ஒன்றுதான் உண்டு. வீடு, பற்றி எரியும்போது நிதானமாகவா அதை அணைப்பீர்கள்! உலகம் முழுவதும் வன்முறையின் விளைவாக, உங்களின் மனதிலும் கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. 'தீயை அணைக்கும் எந்த முறை சிறந்தது, நான் அதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்று கூறுகிறீர்களே! வீடு, பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கும்போது தண்ணீர் கொண்டு வருபவனுடைய முடி கறுப்பா வெளுப்பா என்ற சர்ச்சையிலா ஈடுபடுவீர்கள்?

-அறிந்ததின்னும் விடுதலை, வன்முறை.

வசந்தவிஹாரில் நூலகம்

'போதனை செய்யும் நபர் முக்கியமானவர் அல்ல. போதனையே முக்கியமானது. இப்போதனையானது, வாழ்க்கையின் ஒட்டுமொத்த அம்சங்களையும் காண்கிறது.'

நூலக முகவரி

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஃபவுண்டேஷன்
ஆஃப் இந்தியா

வசந்த விஹார்
124, 126, கிரீன்வேஸ் சாலை
சென்னை 600 028
தொலைபேசி எண் -
2493 7803, 2493 7596

இந்நூலகத்தில் ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் புத்தகங்கள், அவருடைய உரையாடல்களின் சிடி, டிவிடி, பிராந்திய மொழிப்பெயர்ப்பு புத்தகங்கள் மற்றும் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஃபவுண்டேஷனின் பருவ இதழ்கள் உள்ளன. மேலும் மத, தத்துவ, உளவியல் நூல்களும் இங்குள்ளன. சிடி, டிவிடி கேட்பதற்கும், பார்ப்பதற்கும் அங்கேயே வசதியும் உண்டு. இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு எந்தக் கட்டணமும் கிடையாது.

நூலகம் செயல்படும் நேரம் :

செவ்வாய் கிழமையிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை வரை - காலை 9.30 மணியிலிருந்து - மாலை 5.30 வரை
சனிக்கிழமையும், ஞாயிற்றுக் கிழமையும் காலை 9.30 மணியிலிருந்து - மாலை 6.30 வரை.

மென்மையான உணர்வின் சிந்தனைகள்

கேள்வி: புலிகளை மனிதர்கள் ஏன் வேட்டையாடுகிறார்கள்?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஒன்றை கொல்வதால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் கிளர்ச்சியைப் பெறுவதற்காக வேட்டையாடுகிறார்கள். யோசிக்காமல் பல முட்டாள்தனமான செயல்களை நாம் செய்கிறோம். பூச்சியின் இறக்கையைப் பிய்த்து, அதற்கு என்னவாகிறது என்று பார்க்கிறோம். நாம் வம்பு பேசுகிறோம். பிறரைப் பற்றிக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறோம். நம் உணவிற்காக, மிருகங்களை வதைத்துக் கொல்கிறோம். 'அமைதி' என்றழைக்கப்படும் அந்தப் போலித் தனத்திற்காகக் கொல்கிறோம். தாய் நாட்டிற்காகக் கொல்கிறோம். நம் கோட்பாடுகளுக்காகக் கொல்கிறோம். ஆக, கொடூரத்தின் அம்சம் நமக்குள் இருக்கிறது. அவ்வாறிருப்பதைப் புரிந்துகொண்டு, அவ்வுணர்வை தள்ளி ஒதுக்கி வைத்துவிட்டால், புலியின் நடமாட்டத்தை மிகவும் ரசித்து மகிழ்ச்சியுடன் பார்ப்போம். இப்படித்தான், நண்பர்கள் பலருடன் பம்பாய் அருகிலிருந்த ஓரிடத்தில், ஒரு நாள் மாலை, புலியை மிகவும் ரசித்துப் பார்த்தோம். அப்பகுதியில் புலியின் நடமாட்டத்தைப் பார்த்ததாக ஒருவர் சொல்லவே, நண்பர், அருகிலிருந்த காட்டுப்பகுதியில் எங்களை காரில் அழைத்துச் சென்றார். நாங்கள் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு வளைவில் திரும்பும் போது, சாலையின் நடுவே தீடிரென ஒரு புலி வந்து நின்றது... மஞ்சளும் கறுப்புமாக உடலில் கோடுகள், பளபளக்கும் தோல், ஆரோக்கியமான ஒடிசலான உடல்வாகு, வல்லமையும் நேர்த்தியும் செறிந்த தோற்றம் - அழகானதோர் காட்சியாய் அப்புலி நின்று கொண்டிருந்தது. காரின் முகப்பு விளக்குகளை அணைத்து விட்டோம். உறுமிக் கொண்டே எங்களை நோக்கி புலி வந்தது. மிக அருகில் வந்ததைப் பார்த்தால், புலி, காரை உரசியது போலவே இருந்தது. அது ஓர் அற்புதமான காட்சி. துப்பாக்கியை எடுத்துக்கொண்டு

செல்லாமல், இம்மாதிரியான காட்சியைக் காண்பது மிகவும் களிப்பூட்டுவதாக இருக்கும். இதில் சிறப்புமிக்க அழகு உள்ளது.

-Think on These things, Chapter-21.

கேள்வி: விழிப்புணர்விற்கும் மென்மையுணர்விற்கும் (sensitivity) இடையே உள்ள வேறுபாடு என்ன?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: மற்றவர் சொல்வதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விழிப்புணர்வு என்றால் என்ன என்பதை நாம் ஒருசேர கண்டு பிடிக்கலாம், வாருங்கள்.

மழையில் நனைந்த அழகான மரத்தின் இலைகள், மழை நீரால் கழுவப்பட்டு நன்றாக பளபளப்பதை பார்க்கிறீர்கள். கதிரவனின் ஒளிபட்டு ஒளிரும் நீர் நிலையின் தண்ணீரைப் பார்க்கிறீர்கள். பறவைகளின் வண்ணச் சிறகுகளின் மீது சூரியவொளி பட்டு, அவை மேலும் பிரகாசமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறீர்கள். பெரும் பாரத்தைச் சுமந்தவாறு, சிரித்துக் கொண்டும் அளவளாவிக் கொண்டும் நகரத்தை நோக்கிச் செல்லும் கிராமவாசிகளைப் பார்க்கிறீர்கள். நாய் ஒன்று, குரைப்பதையும், இளங்கன்று அதன் தாயை அழைப்பதையும் கேட்கிறீர்கள் - இவையெல்லாம் உணர்தல், உங்களைச் சுற்றியிருப்பவை பற்றிய விழிப்புணர்வு, இல்லையா? இன்னும் சற்று நெருக்கமாக பார்க்கும்போது, மற்றவர்களுடனும், கருத்துக்களுடனும், பொருட்களுடனும், உங்களுக்கிருக்கும் தொடர்பினை பார்க்கிறீர்கள். வீட்டைப் பற்றி, சாலையைப் பற்றி, நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பதைப் பற்றிப் பார்க்கிறீர்கள். பிறரின் பேச்சால், நீங்கள் எப்படித் தாக்கம் அடைகிறீர்கள் என்பதைக் கவனிக்கிறீர்கள். உங்கள் மனம் எவ்வாறு சதானேரமும் சீர்தூக்கி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது, ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறது. தீர்மானிக்கிறது, கண்டனம் செய்கிறது என்பதையும் கவனமாய் பார்க்கிறீர்கள். இவையெல்லாம் மேலோட்டமாய்

நடைபெறும் விழிப்புணர்வு செயல்கள். இவை மேன்மேலும் ஆழமாய் தொடர்கிறது. ஆனால், நம்மில் பலருக்கு, விழிப்புணர்வு, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் நின்று விடுகிறது. ஓசைகளையும், கீதங்களையும் கேட்கிறோம், அழகான காட்சிகளைக் காண்கிறோம், விகாரமானவைகளையும் பார்க்கிறோம். - ஆனால், அவை நம்மிடம் ஏற்படுத்தும் பிரதிவுணர்வுகளை நாம் விழிப்புணர்வு கொள்வதில்லை. 'இது அழகாய் இருக்கிறது', 'அது அழகாய் இருக்கிறது' என்று மேம்போக்காய் சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகிறோம். 'அழகு' என்றால் என்ன, 'விகாரம்' என்றால் என்ன என்று நாம் விசாரணை செய்வதில்லை. ஒன்றை பார்க்கும்போது, உங்களுக்கு ஏற்படும் பிரதிவுணர்வுகள் என்ன என்பதையும், உங்கள் எண்ணத்தின் ஒவ்வொரு அசைவையும் மிகுந்த விழிப்புடன் கவனிப்பதும், விழிப்புணர்வாகும். உங்கள் தாய்தந்தையால், ஆசிரியர்களால், கலாச்சாரத்தால், இனத்தால் உங்கள் மனம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு தளைபட்டிருக்கிறது என்பதை உன்னிப்பாக கவனிப்பதும் விழிப்புணர்வு ஆகும். மனம், தன் எண்ணத்தின் செயல்பாட்டு முறையை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஆழமாகச் சென்று பார்க்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு, அனைத்து வகை சிந்தனையும் தளைபட்டதே என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்கிறது. இத்தகைய புரிதலால், மனம், தன்னிச்சையாகவே சலனமே இல்லாமல் அசைவற்று நிற்கிறது. சலனம் இல்லை என்பதால், மனம் உறங்கிவிட்டது என்றாகாது. மாறாக, அந்நிலையில், மனம் அசாதாரண விழிப்புடனிருக்கிறது. மந்திர உச்சாடனங்களாலோ, ஜபங்களாலோ, கட்டுப்பாடுகளாலோ மனம் மயக்கப்படாமல், சலனமற்று விழிப்புடன் இருக்கிறது. இத்தகைய மெளனமான விழிப்பு நிலையும் விழிப்புணர்வின் ஓர் அங்கமே. இவ்விஷயத்தில் இன்னும் ஆழமாகச் சென்றீர்களேயானால், விழிப்புடன்

னிருக்கும் நபருக்கும், எதன்மீது விழிப்புடன் இருக்கிறாரோ அதற்கு மிடையே எந்தவொரு பிரிவும் இல்லை என்பதைக் காண்பீர்கள்.

மென்மையுணர்வுடன் (sensitive) இருப்பது என்றால் என்ன? வண்ணம் மற்றும் வடிவம் பற்றிய புரிதல், பிறரின் கூற்றுக்கான உங்கள் பிரதிவுணர்வைப் பற்றிய அறிவு, பிறர் நலனில் அக்கறை கொண்ட பரிவு, நேர்த்தியான ரசனை, பண்பட்ட நடத்தை, மூர்க்கத்தனமாக நடந்து கொள்ளாமலிருத்தல், உடல் ரீதியிலோ உள ரீதியிலோ யாரையும் காயப் படுத்தாமலிருத்தல், அழகை ரசித்து உறவாடுதல், கேட்பவை அனைத்தையும் யதார்த்தமாக, சலிப்பின்றி கேட்டல் ஆகிய இவையெல்லாம் மென்மையுணர்வு ஆகும். மென்மையுணர்வுடன் இருப்பதால், மனம், நுட்பமாகவும் எளிதாகவும் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலைப் பெறுகிறது. ஆக, மென்மையுணர்விற்கும் விழிப்புணர்விற்கும் இடையே பெரிய வித்தியாசம் என்று ஏதாவது இருக்கிறதா? இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

உங்கள் மனம், கண்டனம் செய்து கொண்டும், தீர்ப்பு வழங்கிக் கொண்டும், கருத்துகளை உருவாக்கிக் கொண்டும், தீர்மானங்கள் செய்து கொண்டும் இருக்கும்வரை, அது விழிப்புணர்வுடனோ, மென்மையுணர்வுடனோ இருப்பதில்லை. மற்றவர்களிடம் மூர்க்கத்தனமாக நடந்து கொள்ளல், மலர்களைப் பறித்து விசியெறிதல், மிருகங்களை துன்புறுத்துதல், மேசை நாற்காலிமீது உங்கள் பெயரை கீறிகிறுக்குதல், நாற்காலியின் காலை உடைத்தல், உணவு கூடத்திற்குச் சாப்பிட காலந் தாழ்த்தி வருதல், கெட்ட நடைமுறை போன்றவை மென்மையுணர்வு இல்லாததைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும், துரிதமாக சரிபடுத்திக் கொள்ளத் தெரியாத மனதுடன் இருப்பதையும் அவைக் குறிக்கின்றன. மென்மையுணர்வுடன் மாணவர் இருக்க உதவுவதுக்கூட கல்வியின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. மென்மையுணர்வுடன் மாணவன் இருப்பதால்,

வெறுமனே ஏற்றுக் கொண்டோ எதிர்த்துக்கொண்டோ இல்லாமல், வாழ்வின் ஓட்டுமொத்த இயக்கத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வுடன் இருக்க முடிகிறது. மென்மையுணர்வுடன் இருப்பவர்கள், அவ்வாறில்லாதிருப்பவர்களைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாகவே வாழ்வில் கஷ்டப்பட நேரலாம். ஆனால், கஷ்டத்தைப் புரிந்து கொண்டு, அதைத் தாண்டி அப்பால் சென்றார்களேயானால், அவர்களால் பிரமிக்கத்தக்கவைகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியும்.

-Think on These Things, Chapter-23.

உறவுமுறை

நான் உங்களை உபயோகப்படுத்திகொள்வது, நீங்கள் என்னை உபயோகப்படுத்தி கொள்வது, இதைத்தான் பொதுவாக உறவுமுறை என்று அழைக்கிறோம். வேறு ஏதோ ஒன்றிற்காகத்தான் இங்கு ஒருவருக்குள்ள உறவுமுறையே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நாம் ஒருபொழுதும் ஒருவருக்கொருவர் உறவுமுறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. இப்படி பரஸ்பர உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது என்பது நிச்சயமாக முரண்பாட்டையும், பகைமையுமே தோற்றுவிக்கிறது.

-Commentaries On Living Chapter-88.

Published in February, June & October.
Registered with The Registrar of Newspapers for India under No. TNTAM/2006/17823

If undelivered please return to:
KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA
Vasanta Vihar, 124,126 Greenways Road
Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596
E-mail: publications@kfionline.org
Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org

Statement about ownership and other particulars of Vasantha Ethal	
FORM IV	
1. Place of publication	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
2. Periodicity of publication	: Once in four months (February, June, and October)
3. Printer's name	: N. Subramanian
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Sudarsan Graphics Offset Press 27 Neelakanda Mehta Street T.Nagar Chennai - 600 017
4. Publisher's name	: Dr. V. Aravind
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Anugraha Flat No. 2, Old No 26, New No 51 Fourth Trust Cross Street Mandavelli Chennai - 600 028.
5. Editor's Name	: K. Krishnamurthy
Address	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital.	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
I, Dr. V. Aravind, hereby declare that the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.	
(V.Aravind)	

Periodical